

ЗБІРКА НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ УККА ПЕРЕВИЩИЛА СТО ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ

Нью-Йорк, 18 січня. — Кандидатка Українського Конгресового Комітету Америки повідомляє про повний успіх щорічної збірки Національного Датку і членських вкладів від установ і організацій до Українського Народного Фонду в 1972 році. На час замирення рахуноків, що відбулося в дні 12-го січня 1973 р., всі платежі до УНФонду дали суму 107,225.04 дол.

Ця сума складається з таких статей:

Індивідуальні	\$81,028.00
Членські вкладки від організацій	17,880.00
Спеціальні датки	\$3,17.04
Разом:	\$107,225.04

В місяці з січня до кінця листопада 1972 року було зібрано разом \$ 55,727.77. Впродовж місяця грудня 1972 року до 11-го січня 1973 року зібрано \$51,497.27.

Зіставлення впливів до УНФонду від початку його існування, це є від 1950 року виявляє, що кращим роком, порівняючи з 1972 роком, були тільки три початкові роки збірки, коли ще окремих збірок на терені ЗСА не передбачалося.

Кандидатка УККА виготовила список Відділів УККА, які в 1972 році зібрили до УНФонду \$300.00 або більше. З величезним признанням підкреслює, що майже дві треті збірки переводили У-

Торговельні взаємини між ЗСА та СССР поширюються

Москва. — Американська амбасида в Москві опублікувала дані про американсько-советські торговельні взаємини, інформуючи, що за 11 місяців 1972 року, ще до часу, поки почалася доставка до СССР пшениці, торговельні обороти між цими двома державами майже потроїлися. В той час, коли за 11 місяців 1971 року американський експорт до СССР досягнув суми 134 міль. дол., то в 1972 році експорт збільшився до суми 449 міль. дол. Дуже незначно, однак, збільшився советський експорт до ЗСА, досягаючи суми 83 міль. дол. (в 1971 б. було 54 міль. дол.). Ці суми виявляють брак торговельної рівноваги між ЗСА та СССР, що пояснюється тим, що в СССР немає таких товарів на експорт, на які було б запотребовування в ЗСА. Цей брак рівноваги можливо буде у якийсь мірі виправлений, коли дійде до узгодження щодо експорту з СССР природного газу та інших

СПОДІВАЮТЬСЯ ПЕРЕМИР'Я У В'ЄТНАМІ У НАЙБЛИЖЧИХ ДНЯХ

Вашингтон. — Офіційні американські керівні кола зберігають наділі повну змовку у справі перемир'я та політичного замирення у В'єтнамі. Але пресова агенція "Асоційейтед Пресс" повідомила, що перемир'я буде проголошене внаслідок інавгурації президента Ніксона, яка відбувається в найближчі суботу. Оптимістичні прогнози, які поширилися в різних столицях у широкому світі покликують на факт, що висланий до Сайгону представник президента Ніксона генерал Александер Гейг був, разом з американським амбасадором у Південному В'єтнамі Елворт Банкером і своїм довідником, фактичним в'єтнамським справ Джозефом Негроном, у президента Південного В'єтнаму Нгуєна Ван Ті на дві і півгодинні наради. Ген. Гейг привіз Нгуєнові Ті текст договору про перемир'я у в'єтнамській мові. В'єтнамський президент розглядає своїми найближчими співробітниками той текст у подробицях, але вже делегував до Парижу групу високих старшин для участі в нарадах про практичне переведення перемир'я. За пресою висікає, той новий текст перемир'я небагато відрізняється від того, що його виготовлено в жовтні м. року та який викликав був рішучий спротив з боку Нгуєна Ван Ті. Але комуністи

ГУБЕРНАТОР НЬО ДЖЕРЗІ ПРОГОЛОСИВ „ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТІ”

Трентон. — 16 січня тут відбулася зустріч представників української громадськості стейту Нью Джерзі з губернатором стейту Вільямом Т. Кейтілом, під час якої губернатор підписав спеціальну прокламацію про проголошення на терені стейту „Дня української незалежності” з одночасним заклинком до усіх мешканців стейту „задемонструвати їхні симпатії та зрозуміння для аспірацій української нації знову здобути її правну суверенітету волі й незалежності”. Зустріч відбулася в губернаторській палаті о год. 12:30 по полудні. Вже біля години 12 делегати Відділів УККА та окремих українських громадських організацій почали заповнювати приймальню залу, де мала відбутися церемонія підписання прокламації. Майже половина делегатів — це були представники молодіжних організацій П'ястус, СУМА, ОДУМ, Студентського клубу ім. Сковороди з Ратгерс університету, Студентської Громади з Нью-Йорку-Ірвінгтону, Української школи при Православній пафії ім. св. Юрія Переможця в Трентоні та Школи українознавства в Картереті. Делегати очолювала Координаційна Рада Відділів УККА стейту Нью Джерзі під проводом п. Миколи Пилипівського з Елізабету. В делегації були репрезентовані Відділи УККА з Нью-Йорку-Ірвінгтону, Елізабету, Джерзі Сіті, Пассейку-Кліфтона, Нью-Брансвіку-Ванду, Брукліну, Менфілу, Трентону, Картерету. Українські православні парафії репрезентували о. прот. П. Мелех (Картерет), о. М. Галета (Трентон), о. В. Желєзівський

КОРОТКІ ВІСТКИ

Береда, 17 січня 1973

У ДЕНЬ ІНАВГУРАЦІЇ ПРЕЗИДЕНТА РІЧАРДА НІКСОНА відбудуться у Вашингтоні два рівнобіжні великі концерти. Перший відбудеться в Кеннеді Центрі, і це буде офіційний концерт, під диригуванням Юджіна Орманді, а другий — влаштує опозиція, у Вашингтонському катедральному соборі, де диригуватиме також видатний музичний діяч Леонард Бернштейн.

У БЕЛЬГІЇ ВІДНОВЛЕНО міжпартійну коаліцію соціал-демократів з християнськими демократами, на базі якої буде створений новий уряд. Прем'єром буде голова Соціал-демократичної партії Едмунд Лебортон. Криза уряду почалася внаслідок хронічного спору між бельгійцями, що говорять фламандською мовою, та тими, які говорять по-французьки.

У МІЛАНІ І РИМІ В ІТАЛІЇ ВИБУХЛИ бомби, що їх виробили підпільні комуністи у протесті проти заплянованого на найближчий тиждень конгресу нео-фашистів у Римі. У Мільні бомба вибухла недалеко каварні, в якій сиділи нео-фашисти.

БРИТАНСЬКІ ВЛАСТІ ЗАГРОЗИЛИ проголошенням у Північній Ірландії таких поліційних розпорядків, які єдиною метою будуть свободи руху усього тамошнього населення. У місті Лондондеррі бомба, підкинена під поліційне авто, вбила трьох поліційантів та поранила кількох інших. У Фалліні стрілянина згинув одинокий цивільний прохвиль 70-х років, який був безглуздом терору ставив у важку ситуацію Британію, яка взяла на себе безпосередню відповідальність за тамошній лад.

Обвинувачені у шпигуванні Демократичної партії призналися до вини

Вашингтон. — Так звана „Вотергейт афера”, що стосується шпигування головної квартири Демократичної партії та провідних діячів цієї партії, а також влому до бюро тієї партії, набрала нового світла у зв'язку з тим, що п'ять обвинувачених з усіх сім призналися до вини у всіх поставлених їм прокураторських закидах. Першим признався, як відомо, Е. Говард Гант мол., консультант Білого Дому, який фактично очолював цілу цю шпигунську і розвідничу акцію в користь Республіканської партії, а точніше в користь Комітету перевибору Президента. 15 січня чотирьох інших обвинувачених також призналися до вини, в тому числі Бернард Л. Баркер, Франк А. Стурджіс, Юджініо Роландо Мартінес та Віргіліо Р. Гонзалес. Всі вони були пов'язані в такій чи іншій формі з Американською Роз-

Брежнев прийняв сателітських міністрів у справах європейської безпеки

Москва. — Генеральний секретар компартії СССР Леонід Брежнев прийняв у минулий вівторок 16 січня міністрів закордонних справ Польщі, Болгарії, Мадярищини, Східної Німеччини, Румунії і Чехо-Словаччини. Попередні два дні вони переводили наради з советських міністрів закордонних справ Андрієм Громиком. Предметом нарад були справи, пов'язані з підготовкою до запланованої ланевропейської конференції безпеки, як теж теперішні американсько-советські переговори про обмеження стратегічної зброї, яка переводиться у Женеві. У підході до цієї ланевропейської конференції, від якої СССР хоче за твердження його „стану поведінки” в Європі, виявилися значні розбіжності між Заходом і Советами. Підготовка до цієї конференції проводиться на окремій конференції у Гельсінках.

Посадник Джерзі Сіті підписав Прокламацію Українського Дня

Посадник Джерзі Сіті д-р Пол Джордан підписує прокламацію Дня Української Незалежності в прийнятій української делегації. Біля посади сидять головний касир УНС м-р Улана Дячук, П'ятий (зліва) о. Антін Радчук, біля нього (зліва) Михайло Вархол, праворуч від них (в окулярах) Володимир Білик і Антін Шаран.

Вестсайд Федерал у Клівленді пожертвував 500 дол. на ГЦУС

Представник Вестсайд Федерал, д-р Володимир Боднар (праворуч) вручає папір Орисі Лагоніс, з ФКУ, чек на 500 дол. Свідок із централь ФКУ у ГЦУС Богдан Тарнаський „милу бачить” сцену.

Рада Безпеки ООН засідатиме в Панамі

Об'єднані Нації. — Рада Безпеки Об'єднаних Націй відбуде кілька засідань у Панамі, почавши від 15 березня ц. р., займаючись там виключно справами Латинської Америки. З-посеред 15-ти членів Ради Безпеки ЗСА і Британія зголосили були поважні застереження проти переведення наради Ради Безпеки у Панамі, відкидали нема достатнього безпосереднього зв'язку з державними столицями, і де нема належних технічних влаштувань для такої конференції. Але за таку конференцію заявили Франція, СССР, Китай, Гвінея, Перу, Індія, Кенія, Судан, Югославія й Індонезія. А американський

ЛМКлюб і „Слово” відзначили 25-річчя смерті Натрі Гриневичевої

Нью-Йорк. — В п'ятницю, 12-го січня ц. р. Літературно-Мистецький Клуб та Об'єднання Українських Письменників „Слово” спільно відзначили 25-річчя смерті видатної української письменниці, сл. п. Катрі Гриневичевої. Вечір на її пошану відкрив член Управління ЛМК, Клубу, інж. Іван Жуковський, привітавши численну зібрану громаду, а перелучили представників Родини покійної письменниці: д-ра Ярослава Гриневича — сина, пані Дарію Витанович — дочку, проф. д-ра Іллію Витановича — зятя, а також громадську вчунку і правнучку. Голова ОУП „Слово”, проф. Григорій Костюк, говорив про потребу перевидання творів К. Гриневичевої, а письменниця Уляна Люболич прочитала есей, присвяче-

УКРАЇНСЬКІ СТУДІЇ В ГАРВАРДІ

На встановлення трьох катедр по-трібно \$1,800,000.00
Останньо виплинуло \$ 4,850.00
Додатково разом \$1,774,594.71
НА ОЦНАЧЕННЯ ТРЕТЬОЇ КАТЕДРИ ЦЕ ТРЕБА \$ 25,405.29

Висхідні пожертви зложили:

- 1,000.00 дол.: Павло Добрянський (Бронкс, Н. Й.);
- по 500.00 дол.: Дмитро Бережний (Нью-Гейвель), д-р Дмитро Лепкий (Спрінг-Філд, Н. Й.), 350-й Відділ УНСоюзу в Стамфорді;
- 250.00 дол.: Українська Католицька Церква Преч. Діви Марії в Колчестері, Конн.;
- по 200.00 дол.: 16 Курів Українських Платових Сенаторів „В у р л а к н”; Ярослав в Яворський — власник крамничі з азутиями марки Саліамандер („Говоріть”) в Ірвінгтоні;
- по 150.00 дол.: Степан Волянський (Редінг, Па.), д-р Наталія Ворончук (Тікс, Н. Й.);
- по 100.00 дол. зложили: Ф. О. Кулицький з Чикаго, Степан Слюта з Вашингтону, Д. К. Микола Насадюк (Монтреаль), Петро Шижинський (Сейнт-Кетрінс); Зено Лопач (Вотерфорд), Олександр Дула (Балтімор), Ніла і Михайло Сеньків (Фінкбург); Марія Корут і Овсіє Сербія з Детройту; Відділ Організації Оборони Леміністичні в Пассейку, Богдан Стефанович (Нью-Йорк), Ірена і Софія Комар з Нью-Йорку, Імпортова фірма „Синім Зілля” в Філадельфії і Микола Мінчак (Честер).

Пожертви на Центр Українських Студій в Гарварді можна віддати від оподаткування.

Чек виставляти на Ukrainian Studies Fund та пересилати на адресу: Harvard University, Room 208, 1737 Cambridge Street, Cambridge, Mass. 02138.

КОНЦЕРТ КОЛЯДОК У НОНКЕРСІ

Нонкерс, Н. Й. — В неділю 21 січня ц. р. тут у шкільній аудиторії при Чеснат вулиці відбудеться концерт колядок хору Української Католицької Церкви св. Михайла в Нонкерсі. Диригуватиме хором д-р Олег Сохан. Початок концерту о год. 4-й по полудні.

ЛМКлюб і „Слово” відзначили 25-річчя смерті Катрі Гриневичевої

Нью-Йорк. — В п'ятницю, 12-го січня ц. р. Літературно-Мистецький Клуб та Об'єднання Українських Письменників „Слово” спільно відзначили 25-річчя смерті видатної української письменниці, сл. п. Катрі Гриневичевої. Вечір на її пошану відкрив член Управління ЛМК, Клубу, інж. Іван Жуковський, привітавши численну зібрану громаду, а перелучили представників Родини покійної письменниці: д-ра Ярослава Гриневича — сина, пані Дарію Витанович — дочку, проф. д-ра Іллію Витановича — зятя, а також громадську вчунку і правнучку. Голова ОУП „Слово”, проф. Григорій Костюк, говорив про потребу перевидання творів К. Гриневичевої, а письменниця Уляна Люболич прочитала есей, присвяче-

ЗАУПОКІЙНА БОГОСЛУЖБА ЗА СЛ. П. ПРОФ. С. ВЕРТИПОРХА

Нью-Йорк. — Заходом Головної Ради НТШ і Американського НТШ відправиться заупокійна служба Божа в церкві ОО. Василія в Нью-Йорку, в суботу, 20 січня ц. р. о год. 9-й рано. Запрошуються всі члени НТШ та громадянство взяти участь в Богослужбці і тим шанувати пам'ять покійного Президента Головної Ради НТШ і голови НТШ Канади проф. С. Вертипорха.

СВОБОДА

FOUNDED 1983

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1130 of Act of October 3, 1917 — Authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Русифікація в настанні

Вийшли у статистичному щорічнику „Печать СССР в 1971 году“, що його видає Всесоюзна Книжкова Палата, підлегла Комітетові друку при Раді Міністрів СРСР, дані і підсумки видавничої продукції в СРСР пригадують і підтверджують, що одна раз факт веденої Москвою в Україні плямової й безумної русифікації в такій важливій ділянці, як видавничо продукція. Видатне зменшення кількості видаваних українською мовою книжок і брошур, журналів і серійних видань не є відірваним явищем.

Згідно з підрахунками, зробленими в опублікованій у журналі „Сучасність“ (книжка 10 за жовтень 1972 р.) статті Б. Крапцева „Прогресування русифікації в УРСР“, зменшувалися кількості назв видаваних в Українській СРСР книжок і брошур при одночасному збільшенні таких же видань російською мовою почалося ще в 1980-го року. В 1959 році на всіх 6817 назв було 4048 українською мовою і 2628 російською. Але вже з 1980-го року кількість назв українською мовою почала прогресивно зменшуватися при одночасному збільшенні назв російською мовою: в 1980 році було 3844 назви книжок і брошур українською мовою і вже 3893 російською мовою; в 1983-му 3321 українською назви проти 4094 російських; в 1986-му 3021 українською проти 4256 російських; в 1989-му 3055 українських і 4622 російських і в 1971 році 3106 українських проти 4613 російських, тобто останні на 1,507 більше, як українських.

Така ж сама ситуація і з періодичними та серійними виданнями, тобто журналами, збірниками, науковими записками, бюлетенями тощо. Кількість таких видань українською мовою почала зменшуватися, починаючи від 1959 року, коли на всіх 502 назви 285 вийшло російською мовою і тільки 237 українською мовою. Таке ж відношення тривало і в наступних роках: в 1962 р. було 187 російською мовою і тільки 159 українською, в 1965 р. 148 російських проти 108 українських; в 1968 р. 245 російських проти 146 українських і в 1971-му році 299 журналів і серійних видань російською мовою і тільки 196 українською. Якщо йдеться про газети, то сповідують газет видаваних українською мовою є більше, але їх переважають своїми тиражами поширювані в УРСР у мільйонах примірників всесоюзні газети „Правда“, „Известия“ та інші.

Наведені дані доводять, що заплановане московським режимом для України й інших повоєнних народів „злиття націй“ не є ніякою вигадкою. Це послідовно здійснюваний план з метою ліквідації повоєнних народів і їх повного зруйнування.

Престиг і влада

Два поважні й дуже добродійні в інформувани читачів американські тижневі журнали „Тайм“ і „Ньюзік“ у своїх числах з 15 січня ц. р. подали статті на тему ніби невідомого зудару між теперішнім 83-м Конгресом і президентом Ніксоном. Причини: спротив демократичної більшості в обох палатах Конгресу, скріпленої делами республіканськими законодавцями, проти нібито нехтування президентом Ніксоном прерогатив Конгресу у двох головних справах — грошової політики та вирішування проблеми війни — миру з чужими країнами. Попередній Конгрес схвалив так званий Фонд будови шляхів, Президент опротестував його, як інфляційний, Конгрес відкинув „вего“ Президента, але Президент заявив, що все одно не витратить усієї на ту ціль, призначеної суми. У ділянці закордонної політики — відомо — Річард Ніксон заскакував Конгрес подорожжю до Пекіну й Москви, бомбардуванням Північного В'єтнаму...

Конфлікт між Білим Домом і Капітолом тягнеться червоною ниткою впродовж історії З'єднаних Штатів. Це конфлікт за престиж і за владу. При всій пошані до Конституції — від динамізму й авторитетності осіб у Білому Домі та Капітолі завжди залежало, котра з тих двох керівних державних установ має перевагу у цих ділянках, які найбільш важливі — бюджетово — фінансовій політиці та відношенню до зовнішнього світу.

Конгрес має владу призначати фонди, але екікутивна влада мусить дбати, щоб конгресмени і сенатори не віддавалися надто натискові з боку своїх виборців і не схвалювали таких видаткових сум, які сприяли б дефіциту та інфляції. Знову ж у ділянці закордонної політики Президент не завжди може діяти за законодавцями всіма довіреними інформаційми і не може нараджуватися з Конгресом, коли треба негайного рішення. Конгрес погрожує спутати свободу рухів Президента, але його право „вето“ та розсудливість членів Конгресу гарантують рівновагу сил, взаємну контролю і взаємну співпрацю.

УКРАЇНСЬКИЙ ВІСНИК

ВІСНИК VI

Березень 1972

(18)

„Как остро запахло чужбиной!“ І. Дзюбу після цього всього ще досі не колесували, не розстріляли, не замурували на 25 років у кам'яній мішок?!

Ні, що б хто не говорив, а наші каральні органи стали надбавто демократичнішими, людянішими і навіть незрозуміло поступилися до таких страшних ворогів, ніж були за часів Ягоди, Сжова і Берія. Деякої долі написаного тоді вистачило, щоб людина зникла в небутті. Полторацькому. Хіжкелову і їм подібним літературним доносникам не потрібно було аж так багато страшних слів, щоб добити відсутнього результату.

Не дають Вам спати їхні лаври. Богдане Стенчук! Але, крім підвищеного гонорару від видавництва як „солідному досліднику“, не усміхастесь Вам ніяка інша винагорода.

Крім, хіба, незваги народної!

Ці зауваження вже були написані, коли я випадково дізнався кілька цікавих речей.

По-перше, знайшлися розумні люди і бунтів то не випустили Вашого „серйозного дослідника“ за кордон. Аби не ганьбитися перед світом. Але натомість розіслали Вашу брошуру в деякі партійні організації, аби мобілізувати їх проти „гібридизації“ (вчинили за принципом: на тоб, небаже, що людям не може).

По-друге, я почув таке, чому не хоту вірити і вважало очевидним наклепом. Будуть то Вас як такого не існує. Ніяк немає в природі нікого Богдана Стенчука, конкретної людини з своїми руками, ногами, своєю головою і своїм розу-

Леонід Полтава

СССР у 1972 році

Місяць січня 1972-го року ЦК КПСС розпочинав бучини заявами про „дострокове виконання планів розвитку народного господарства СРСР“ та обіцянками, „що вищою піднесення рівня життя трудящих нашої країни на порозі 50-річчя створення СРСР“. За кордоном 1972-й рік для Москви розпочався з того, що два советські студенти вкрали кілька дрібних речей у крамниці в Америці й були затримані поліцією — Гр. Сміллі і Міраб Курашвілі. Останній виявив бажання залишитися в ЗСА і порівав собі горло й руки на летючій Кеннеді в Нью Йорку, але 13 січня його втягли силою в советський літак. Обох студентів з „культобміну“ відвезли до Москви. На 110 мировій Конференції у Відні, Австрії, у справах обмеження атомової зброї СРСР не поступався, але всюдоголошував гасла про мир та декларативно виступав за роззброєння. В СРСР відбулися на початку року великі арешти дисидентів, у тому в Україні — Чорновола, Св і тличного, Дзюби, а в Москві П. Якіра та ін.

В лютому переслано з СРСР на Захід листа сваягелістів, які вимагали від советського уряду пошанування їхніх прав на віру. СРСР посилено розбудовував морську флоту, у зв'язку з чим секретар оборони ЗСА М. Лерд заявив, що ЗСА не допустить до переваги СРСР на морі. Совєтська преса виявила стурбованість з приводу запланованих відвідин президентом ЗСА Р. Ніксоном комуністичного Китаю. У кінці лютого з Латвійської ССР дістався на Захід лист, підписаний 17 комуністами, які виступили проти примусового російщення їхньої країни.

У березні лідер новоствореної держави Бангладеш Рахман склав візиту генеральному секретареві ЦК КПСС Л. Брежнєву. Москва-ська телевізій передавала в усіх районах СРСР антиамериканський пропагандистський кінофільм „Америка весною 1971 року“. В партійному офіційній „Правді“ та інших газетах були надруковані матеріали проти американських радіостанцій „Вільна Європа“ і „Свобода“.

З Латвійської ССР надійшов на Захід лист, зміст якого можна передати висловом: „Рятуйте наші душі!“ „Комсомольская Правда“ з 10-го березня критичувала комсомол у Латвійській ССР. 20-го березня Л. Брежнєв повідомив: „Ми підходимо до недалеких советсько — американських переговорів з ділових і реалістичних позицій“. У Москві публікували дисидент О. Солженіцина написав листа до патріарха Пімена, в якому табував „диктатуру атеїстів“ над Російською Православною Церквою. До ОН передано листа з підписом 17000 литовців — католиків

в обороні їх прав на віру й релігійну практику в Литовській ССР.

Місяць квітень був заповнений закликами пально зацікавити й обробляти землю, виконувати норми на фабриках і заводах. Міністерство закордонних справ СРСР відмовилося дати візу секретареві Академії Наук Швеції, який мав у Москві вручити Нобелівську нагороду О. Солженіцину, призначену ще в 1970 р. У березні й квітні московська міліція кілька разів розганяла жидів біля їхньої синагоги, 20-24 квітня у Москві перебував дорадник президента Р. Ніксона Генрі Кіссіджер, як інформувала західна преса — на запрошення Л. Брежнєва. Напередодні від'їзду президента Р. Ніксона до Москви 400 жидів в СРСР передали делегації Ізраїлю до ОН. Листа з проханням сприяти їхньому виїздові „з країни соціалізму“ та боронити їхні права на власну віру в СРСР. В Україні заарештовано знову І. Дзюбу й інших поборників прав людини й народу, а також вивучку поета Івана Франка Зинівію Франко, яку згодом випустили і яка виступила з „кавітєм“ в пресі.

Травень 1972 р. ознаменувався в історії СРСР самовипаленням литовського студента в Кавнасі, столиці Литовської ССР, Романа Таланти, та великими демонстраціями в тому місті, які розганяло КГБ в дні 14-16 травня. 22 травня президент ЗСА Річард Ніксон підписав у Москві з генеральним секретарем ЦК КПСС Л. Брежнєвим та ін. договір про обмеження стратегічного озброєння. У кінці травня Президент із дружиною були в Києві, але їх літак із Москви „запізнився“ і тисячі киян втратили на жоду побачити провідника найбільшої в світі вільної держави. Стало відомо про великі закупки зерна СРСР у ЗСА.

На початку червня у Литві спалив себе на знак протесту проти советської окупації рибник А. Кукавічюс. Надійшла вістка про утиснення першого секретаря ЦК КПУ України і члена Політбюро КПСС Петра Шелеста з Києва й переведення до Москви на третюрядну позицію одного із засідателів голови Ради Міністрів СРСР. Різнотворець П. Шелест був заарештований супроти ЗСА і супроти протестів української національної думки в Україні; П. Шелест був заарештований, з-поміж членів делегації в Москві, щоб їм дозволили повернутися на їхні рідні землі — до Криму; частину татар заарештували, з-поміж членів делегації в Москві. Дисиденти в СРСР атакували режим Гусак в ЧСР, вимагаючи звільнити в'язнів чехів і словаків. Чорним морем втекли до Греції й одержали політичний притулок 7 советських матросів — українці й литовці. Була оприлюднена невідомою доповідь писемника О. Солженіцина поліціями, в яких у більшос-

ті засуджують до розстрілу. У Москві нелегальний „Комітет Граждан“ поширював листівки із закликом до страйку та ствердженням, що держава не дбає про робітників, селян і інтелігенцію, хоча на них ЦК КПСС завжди покладається. Академік Андрей Сахаров, голова Комітету оборони прав людини, вимагав створення й затвердження Харти прав людини в СРСР. 25-го червня в українському місті Дніпропетровську відбулося до десяти тисяч демонстрації жителів проти брутальності КГБ-МВД, коли були вбиті й були розгромлено кілька офіційних будинків. Заарештовано відбулися незабаром в Дніпропетровську.

Місяць липень розпочався в історії СРСР з повідомлення, що режим закупив у ЗСА зерна на 750 мільйонів доларів, а всього має закупити на понад 1 мільярд доларів харчів та зерна. Тоді ж СРСР погодився повернути частину з вельетських позицій — „лендліз“ в часі другої світової війни: Москва одержала від ЗСА допомоги харчами і т. д. на 2,6 мільярда доларів, а погоджується повернути цю суму біля 700 мільйонів доларів. На Кримському шістьох розстріляли, як кол. поліцаїв, 4 татар і одного українця. 14 липня ТАСС оповістила, що з Єгипту „відкликано“ советських військових дорадників „за порозумінням обох сторін“ — СРСР забрав біля 20000 своїх військовиків і їх родин, а також різні бази. Головою Верховного Совету УРСР став І. Грушецький. Вийшло нове число підпільного „Українського Вісника“.

Серпень був для СРСР місяцем невдач жини — катастрофічного неврожаю, вельетських торфових пожеж поблизу Москви і в трьох інших областях РСФСР, пожеж в Україні, Білорусі й на Передкавказзі. Всього урожаю мали б зібрати в СРСР на 20 мільйонів тонн менше, як передбачали, і це при збільшенні кількості населення. Міністер закордонних справ СРСР Громико виступив проти „неавторизованих телевізійних передач“ із країн західного світу, виявляючи тим відношення ЦК КПСС до справжнього культурного обміну між державами народами. 20000 татар підписали прохання до уряду в Москві, щоб їм дозволили повернутися на їхні рідні землі — до Криму; частину татар заарештували, з-поміж членів делегації в Москві, щоб їм дозволили повернутися на їхні рідні землі — до Криму; частину татар заарештували, з-поміж членів делегації в Москві.

До сказаного вище треба додати, що велика частина насильно виселеного на поміські землі українського населення, вже повернулася який не дає змоги творчо працювати, ані самостійно мислити. Доповідь була призначена на церемонію вручення нобелівської нагороди, якої ще не передали писемниками.

У вересні советський чемпіон із шахів Б. Спаський програв а м е риканському чемпіону Боббі Фішеру. Москва заборонила українським написи, поруч із польськими, на польській індустриальній виставці в Києві — замінили написи на російські, Московські „Известия“ (Закінчення на стор. 4-й)

Степан Жежельський

ПОЛЯКАМ НЕ ВДАЛАСЯ КОЛОНІЗАЦІЯ ЛЕМКІВЩИНИ

Комуністична Польща, одержавши після другої світової війни в подарунок від Москви західні області українських земель — Лемківщину, Надсяння, Холмщину і Підляшшя — всіма силами намагалася зробити ці відійні українські території польськими. В тій цілі польський комуністичний уряд ревно допомагав Москві переселювати українців з тих українських земель до СРСР, а тих українців — автохтонів, що не хотіли переселитися на схід, насильно виселили на західні поміські землі Шлезьку, Помор'я і Східної Прусії. Переселюючи українське населення з тих українських територій, поляки були поставили собі за ціль:

— позбутися українського населення з тих наших відійних етнографічних земель;

— розселити українських виселених між польським населенням по кількісній родин в одному польському селі в 9-ох воєводствах, ополучити їх і таким чином зникнути українську меншину в Польщі;

— заселити ці українські території польськими колоністами — осадниками і в такий спосіб зробити їх польськими, мовляв, коли на тих українських землях буде польське населення, то вони стануть польськими, і їх тоді вже від Польщі ніхто не відбере.

Проте, минуло 26 років, але ця жорстока й хитра затія полякам не вдалася.

Передусім не вдалася планів поляків ополучити виселене на поміські землі українське населення. З насильно виселених українців не тільки старша генерація задержала свою українську національність, але й молоде покоління, народжене вже на чужих землях, міцно держиться українства. Про це свідчать нові емігранти, які прибули і прибувають з Польщі за океан. Всі ті молоді люди, головним чином уроженці Лемківщини, що прибули до ЗСА і Канади, це свідомі українці, що добре говорять рідною мовою.

До сказаного вище треба додати, що велика частина насильно виселеного на поміські землі українського населення, вже повернулася

який не дає змоги творчо працювати, ані самостійно мислити. Доповідь була призначена на церемонію вручення нобелівської нагороди, якої ще не передали писемниками.

У вересні советський чемпіон із шахів Б. Спаський програв а м е риканському чемпіону Боббі Фішеру. Москва заборонила українським написи, поруч із польськими, на польській індустриальній виставці в Києві — замінили написи на російські, Московські „Известия“ (Закінчення на стор. 4-й)

на українські території. На Холмщину і Підляшшя виселені українці повернулися майже в цілості; натомість поворот українських виселених на Лемківщину і Надсяння польської власті утруднюють.

Ще гіршої невдачі зазнала друга половина польської плану — заселити українські території Лемківщини, Надсяння, Холмщини і Підляшшя польськими колоністами. У виконанні цієї другої половини плану поляки натрапили на несподівані труднощі, і то там, де того ніяк не сподівалися: немає охочих польських осадників колонізувати ті українські землі! Польський комуністичний уряд намагався всіма способами привабити польських селян на ті українські території — дає майже задарма землю, укладає високі договори оренди, а насправді беззастоваті позики на загосподарування тих земель та інші полегші, але не може зняти охочих, щоб там поселилися.

Польський журнал, присвячений селянським справам „Весь Вспулчєсна“ (Сучасне село) в грудні 1967 року писав, що в роках від 1959 до 1965 держава приготувала для користування польськими колоністами на Лемківщині 5100 господарств. На запрошення уряду, щоб польські селяни поселилися на тих господарствах, зголосилося... 870 охотників, з-поміж яких значне число пізніше відмовилося.

Заманювання колоністів на українські землі відбувається в той спосіб, що польський уряд організує в ті території безплатні прогулянки польських хліборобів. Та й це не помагає: поляки не хочуть йти на ті, пограбовані від українців землі. Ба, що більше: багато польських колоністів, які там поселилися, по кількох роках попродали ті господарства українським поселенцям чи заміняли за ними за їхні господарства на польських по — дімських землях.

Через п'ять років після того, що писав журнал „Весь Вспулчєсна“, виявляється, що на Лемківщині, чи як поляки називають її „Вєщада“, переселилося ще менше польських осадників, як це подав польський урядовий журнал.

До наших рук потрапив польський емігрантський журнал (видерті дві сторінки, на яких не позначено назви журналу ані дати видання), який твердить, що з кінця 1972 року варшавський уряд подає неправду про стан польських колоністів — осадників в Вєщадах, бо на ділі з колонізацією Лемківщини куди гірше.

В статті „Валамуства кравой“ (польської) преси осадників в Вєщадах цей журнал пише: „Щоденник „Жице Варшави“ містить листа читача-про фальшиві відомості відносно польсько-го осадництва в Вєщадах.

Від років, читасмо там, по-являлося у в а р шавській пресі інформація про ведену режимом колонізаційну акцію. З подавання чисел можна було припускати, що принаймні кілька тисяч молодих селян (польських) поселилося на тих територіях. „Жице Варшави“, пригадало, що в „початковому періоді колонізації в Вєщадах давано землю кожному (польському), хто заробився. Цей прохенник подав, що в часі останніх 4-ох років поселилося в Вєщадах 214 (польських) родин. „Ці бєламути вистки“, пише далі цей польський емігрантський журнал, заперечує в листі до редакції „Жице Варшави“ якийсь Роман Ізбідський.

„Також в останній статті п. з. „Земля для молодих“, — пише Ізбідський, — в „Жице Варшави“ говориться про колонізацію господарств, правдоподібно в Вєщадах, а конкретно про 214 селян в повіті Устрики Долині. Тим часом, не начисляється стільки тих селян (польків) на цілий Вєщада, що значить в трьох повітах: Устрицький, Ліський і Сянський.

„У згаданій статті, — стверджує далі Ізбідський, — названо 8 місцевостей, правдоподібно бєспадських, де можна купити колонізаційні грунта. Насправді ті місцевості лежать від Вєщада за 25-60 кілометрів, на піяніч.

„Також цілком безглуздо є інформація в згаданій статті („Жице Варшави“), нібито т а т р а нські польські виписки з худоби (савоє) одержали в 1960 році в Устриках Горішніх, Волосоматі і Берегах Горішніх 600,000 гектарів актих земель за їхні господарства, зайняті на татарських народний парк. „Якщо б, — пише він, — узяти цю інформацію за правду, то виявилось б, що віддано бакам усі а Вєщадах гори, ліси, ріки і долини, а до того ще й додано їм понайменше 5 євдських політів“.

З цього ясно бачимо, що навіть самі поляки з Польщі підтверджують факт, що колонізація Лемківщини і Надсяння не вдалася. Постає питання: чому польські колоністи, не зважаючи на те, що польський уряд дає їм такі добрі можливості, не поспішають поселиватися на українських землях, а ті, що поселилися — тікають? Відповідь на це питання ясна: тому, що бояться.

Польські колоністи не хочуть поселитися на тих землях, бо знають, що вони не польські. Польські селяни знають, що рідніше чи пізніше український народ лі землі від Польщі відбере і прожене з них усіх зайд. А переконує їх у тому найвишній факт, що після другої світової війни всі поляки мусіли забратися з тих осадництва в Вєщадах.

Від років, читасмо там, по-являлося у в а р шавській пресі інформація про ведену режимом колонізаційну акцію. З подавання чисел можна було припускати, що принаймні кілька тисяч молодих селян (польських) поселилося на тих територіях. „Жице Варшави“, пригадало, що в „початковому періоді колонізації в Вєщадах давано землю кожному (польському), хто заробився. Цей прохенник подав, що в часі останніх 4-ох років поселилося в Вєщадах 214 (польських) родин. „Ці бєламути вистки“, пише далі цей польський емігрантський журнал, заперечує в листі до редакції „Жице Варшави“ якийсь Роман Ізбідський.

„Також в останній статті п. з. „Земля для молодих“, — пише Ізбідський, — в „Жице Варшави“ говориться про колонізацію господарств, правдоподібно в Вєщадах, а конкретно про 214 селян в повіті Устрики Долині. Тим часом, не начисляється стільки тих селян (польків) на цілий Вєщада, що значить в трьох повітах: Устрицький, Ліський і Сянський.

„У згаданій статті, — стверджує далі Ізбідський, — названо 8 місцевостей, правдоподібно бєспадських, де можна купити колонізаційні грунта. Насправді ті місцевості лежать від Вєщада за 25-60 кілометрів, на піяніч.

„Також цілком безглуздо є інформація в згаданій статті („Жице Варшави“), нібито т а т р а нські польські виписки з худоби (савоє) одержали в 1960 році в Устриках Горішніх, Волосоматі і Берегах Горішніх 600,000 гектарів актих земель за їхні господарства, зайняті на татарських народний парк. „Якщо б, — пише він, — узяти цю інформацію за правду, то виявилось б, що віддано бакам усі а Вєщадах гори, ліси, ріки і долини, а до того ще й додано їм понайменше 5 євдських політів“.

З цього ясно бачимо, що навіть самі поляки з Польщі підтверджують факт, що колонізація Лемківщини і Надсяння не вдалася. Постає питання: чому польські колоністи, не зважаючи на те, що польський уряд дає їм такі добрі можливості, не поспішають поселиватися на українських землях, а ті, що поселилися — тікають? Відповідь на це питання ясна: тому, що бояться.

Польські колоністи не хочуть поселитися на тих землях, бо знають, що вони не польські. Польські селяни знають, що рідніше чи пізніше український народ лі землі від Польщі відбере і прожене з них усіх зайд. А переконує їх у тому найвишній факт, що після другої світової війни всі поляки мусіли забратися з тих осадництва в Вєщадах.

Від років, читасмо там, по-являлося у в а р шавській пресі інформація про ведену режимом колонізаційну акцію. З подавання чисел можна було припускати, що принаймні кілька тисяч молодих селян (польських) поселилося на тих територіях. „Жице Варшави“, пригадало, що в „початковому періоді колонізації в Вєщадах давано землю кожному (польському), хто заробився. Цей прохенник подав, що в часі останніх 4-ох років поселилося в Вєщадах 214 (польських) родин. „Ці бєламути вистки“, пише далі цей польський емігрантський журнал, заперечує в листі до редакції „Жице Варшави“ якийсь Роман Ізбідський.

„Також в останній статті п. з. „Земля для молодих“, — пише Ізбідський, — в „Жице Варшави“ говориться про колонізацію господарств, правдоподібно в Вєщадах, а конкретно про 214 селян в повіті Устрики Долині. Тим часом, не начисляється стільки тих селян (польків) на цілий Вєщада, що значить в трьох повітах: Устрицький, Ліський і Сянський.

„У згаданій статті, — стверджує далі Ізбідський, — названо 8 місцевостей, правдоподібно бєспадських, де можна купити колонізаційні грунта. Насправді ті місцевості лежать від Вєщада за 25-60 кілометрів, на піяніч.

„Також цілком безглуздо є інформація в згаданій статті („Жице Варшави“), нібито т а т р а нські польські виписки з худоби (савоє) одержали в 1960 році в Устриках Горішніх, Волосоматі і Берегах Горішніх 600,000 гектарів актих земель за їхні господарства, зайняті на татарських народний парк. „Якщо б, — пише він, — узяти цю інформацію за правду, то виявилось б, що віддано бакам усі а Вєщадах гори, ліси, ріки і долини, а до того ще й додано їм понайменше 5 євдських політів“.

З цього ясно бачимо, що навіть самі поляки з Польщі підтверджують факт, що колонізація Лемківщини і Надсяння не вдалася. Постає питання: чому польські колоністи, не зважаючи на те, що польський уряд дає їм такі добрі можливості, не поспішають поселиватися на українських землях, а ті, що поселилися — тікають? Відповідь на це питання ясна: тому, що бояться.

Польські колоністи не хочуть поселитися на тих землях, бо знають, що вони не польські. Польські селяни знають, що рідніше чи пізніше український народ лі землі від Польщі відбере і прожене з них усіх зайд. А переконує їх у тому найвишній факт, що після другої світової війни всі поляки мусіли забратися з тих осадництва в Вєщадах.

мом. Будуть то навіть не псевдонім якийсь конкретної людини, а назвисько, яке придумала для себе за співзвучністю з одним гарним англійським словом“ (бо ж українські емігранти, для яких Ви писали, добре знають англійську) ціла група людей.

Я, однак, у це не вірю. Не вірю, щоб отаким категоричним тоном, отакі серйозні політичні звинувачення міг собі дозволити НІХТО, щось таке, що не відповідає за свої слова і в чого не можна запитати. Очевидно, все це — зловорожжя вигадка.

Ще й тому дуже прошу, якщо не відповісти мені по суті, то бодай обізнатися. Ці нотатки вислали на адресу Товариства культурних зв'язків з україн

УСЯ ЦЬОГОРІЧНА КОЛЯДА НА ХАРИТАТИВНУ АКЦІЮ ЗУАДК!

Помогти вболівати:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
1921 W. LINDLEY AVE. PHILADELPHIA, Pa. 19141ПОЛЯНАМ НЕ ВДАЛАСЯ КОЛОНІЗАЦІЯ
ЛЕМНІВЩИНИ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

українських земель, які лежать на схід від рік Сану-Буга — з Галичини, Західної Волині і Західного Полісся. Багатьом українцям, що були на відвідинах у

Завдання української еміграції у вільному світі, а в першій мірі українських вищів з Лемківщини, Надсяння, Холмищини і Підляшшя — посилювати цей страх серед польських колоністів і кандидатів на колоністів. А посилюватимемо цей страх серед них, коли при кожній нагоді — на всіх наших конвенціях, з'їздах, зустрічах, маніфестаціях, зборах — будемо ухвалювати від-

повідні резолюції і голосно заявлятимемо, що Лемківщина, Надсяння, Холмищина і Підляшшя були, є і будуть українськими; що ті землі подарувала полякам Москва проти волі українського народу; і що коли український народ відвоює свою незалежну державу, тоді він ті землі від Польщі відбере і приєднає до України, а всіх польських зайд прожене.

ЗБІРКА НАЦІОНАЛЬНОГО ДАТКУ УНКА
ПЕРЕВИЩИЛА СТО ТИСЯЧ ДОЛЯРІВ

(Закінчення зі стор. 1-ої)

\$1,974.50, напевно доплатить ще ту суму і переїде \$2,000.00.

Більше, як \$1,000.00 зібрано Відділи: Бостон, Йонгстаун, Вашингтон, Балтимор, Пассейк-Кліфтон, Нью-Бронкс-Ванд Брук, Виллімен-Ютика, Західна Пенсильванія із Відділом в Пітсбургу.

Разом 22 громади зібрано на УНФонд \$1,000.00. Останніх 28 громад зібрано по \$300.00 або більше. Є то громади з малим числом українського населення і значайно в них платність з майже поголовна, порівнюючи з великим числом українського населення у великих містах.

Великий успіх у збірці завдячуємо Управам агадних Відділів УНКА, що доложили труду і праці у збірковій акції.

Понад 50 громад із меншим українським поселенням прислали свої збірки, але вони не могли досягнути суми \$300.00 і тому їх не внесено до того списку.

Подаючи цей наш звіт на тому місці, від імені Екзекутив Українського Конгресового Комітету Америки, висловлюємо велике признання всім головам Відділів УНКА, референтам збірок та збірникам, що жертвенно трудилися в збірковій акції. Без їхньої співпраці не було б цього рокового успіху. Мусимо зазначити, що в 1972 році була переведена велика збірка на Українські Сту-

В ТРЕТЮ БОЛОЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТІ
МОГО НАЙДОРОЖЧОГО, НЕЗАБУТНОГО СИНАсл. п. піяніста проф.
Любомира Горницького

будуть відправлені

ПОМИНАЛЬНІ СЛУЖБИ БОЖІ
в ЦЕРКВАХ:Церква СВ. СЕРГІЯ і ВАХА в РІМІ, 19-го
СІЧНЯ 1973 р., відправить Ного Блаженство
наш Верховний Архископ Кардинал
ІОСИФ СЛІНИЙ;Церква СВ. ЮРА в НЬО ПОРКУ, 20-го СІЧНЯ
1973 р. о год. 9-й раню;Церква СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ в НЬОАРКУ,
Н. Дж., 21-го СІЧНЯ, о год. 10:30 ранку.

Про молитви просить

МАТИ. РОДИНА. ПРИЯТЕЛІ

В пам'ять

ЛЮБА ГОРНИЦЬКОГО

складає 50.00 доларів

на Фонд Кардинала Сліного

МАРІА ФОРОСТІНА

З глибини смутком повідомляємо Українське Громадянство,
що в понеділок, 15-го січня 1973 року у Вашингтоні, після довгої
і тяжкої хвороби упокоївся у Бозі на 71-му році свого життяПрофесор, Доктор ОЛЕКСА ІВАНОВИЧ
ПОВСТЕНКО

дійсний член УВАН і НТШ.

ПАНАХИДА по Покійному — у вівторок, 16 січня, о 8-й год. веч.
в похоронному домі Hines-Rinaldi, 11800 New Hampshire Avenue, Silver
Spring, а також у середу, 17 січня, о 8-й год. веч. в Українській Православній Церкві св. ап. Андрія Первозваного у Вашингтоні, Д.К.ПЮХОРОН відбудеться у четвер, 18-го січня 1973 р. о 11-й год.
дня на цвинтарі у Св. Бавид Брук, Н. Дж.

Горем прибиті:

дружина АНАСТАСІЯ
син ЮРИЙ з дружиною ВАЛЕНТИНОЮ
внучка ТАМАРА
і ВІРА ШВЕЦЬ
ВІЧНА ІМУ ПАМ'ЯТЬ!У глибокому смутку дізнаємося суцільною вісткою з Пристаними та Зайчовими,
що 21-го грудня 1972 р. на Сибірі, упокоївся в Бозі на 78-му році
многогрудного життя
наша Найдорожча МАМА

бл. п.

ОЛЕКСАНДРА з ТВАРДІЄВИЧІВ БАБІЙ

адова по бл. п. о. ВОЛОДИМИРОВІ, колишньому пароху Пустомит, коло
Львова та істинній віри Сибіру.

ЗАУПОКИНІ ВОГОСЛУЖЕННЯ

відправляються:

НЕДІЛЯ, 21-го СІЧНЯ, о год. 12-й дня в Церкві св. ап. ПАВЛА в РАМЗІ, Н. Дж.
ПОНЕДІЛОК, 22-го СІЧНЯ, год. 8-ма ранку в Церкві св. І. ХРЕСТИТЕЛЯ, ВІ-
ПАНІ, Н. Дж.

НЕДІЛЯ, 11-го ЛЮТОГО, год. 12-та дня в Церкві св. ЮРА в НЬО ПОРКУ, Н. Дж.

Просимо про ласкаві молитви за Душу Покійної.

Горем прибиті:

БОГДАН — син з дружиною МАРІЄЮ

УКРАЇНСКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК у США
з глибоким жалем повідомляє про смерть
12-го січня 1973 рокуПроф. Д-ра
ЄВГЕНА ВЕРТИПОРОХА

Голови Головної Ради Наукового Т-ва ім. Шевченка.

Родичі Покійного і Науковому Товариству ім. Шевченка
висловлюють глибоке співчуття.

УПРАВА АКАДЕМІ

Т-ВО УКРАЇНСЬКИХ ІНЖЕНЕРІВ АМЕРИКИ

ВІДІЛ НЬО ПОРК

висловлює своє глибоке співчуття

ВІН. Дружині і Родині Покійного

ІНН. АНДРІЯ ВОЛОСЕНКА

Докладного члена Товариства,
який упокоївся у суботу, 18-го січня 1973 року
в Нью-Йорку, Н. Дж.ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ
КЛУБ, НЬО ПОРК

П'ятниця, 26 січня 1973 р.

КОНЦЕРТ

Співають „Соловейки“

Вокальне тріо СУМА, Філадельфія, Па.

МИСТЕЦЬКИЙ
КЕРІВНИК —

проф. Зоя Марнович

УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИЙ КЛУБ, РОЧЕСТЕР, Н. Дж.

УКРАЇНСЬКИЙ „ВЕСТ САЙД“ КЛУБ, РОЧЕСТЕР, Н. Дж.

— уланство —

„ГАРВАРДСЬКИЙ ВЕЧІР“

дня 27-го січня 1973 року, в годині 8-й вечора

в залі Українсько-Американського Клубу

при вулиці 282 Гарднер, Рочестер, Н. Дж.

• Дві відомі оркестри: „НТЧНА МЕЛІОДИ“ та „ЕКО“ приграватимуть безупинно
до танців, цілком безкоштовно!

• У програмі вечора виступить також танцювальна група „ЧЕРЕМОШ“.

СМАЧНИЙ ВУФЕТ!

ГАРЯЧІ ТА ХОЛОДНІ НАПИТКИ!

Столики можна резервувати телефонічно у таких місцях:

Василь Гусар — 232-9581

Миродас Бабій — 236-9441

ВВЕСЬ ДОХІД ПРИЗНАЧЕНИЙ НА ФОНД КАТЕДРИ УКРАЇНОЗНАВСТВА!

ЯКЩО НЕ МИ — ТО ХТО?

В ОБОРОНІ ЗАСУДЖЕНИХ
В УКРАЇНІ„Смолооскип — Організація Оборони Людських Прав в
Україні“ видає чотири Люстровані, англійські памфлети про
засуджених українських діячів:

1. „Суди в Україні — 1972“ (матеріали про 23-ох засуджених діячів,
10 стор.);
2. „Валентин Мороз“ (12 стор.);
3. „Юрій Шухевич“ (6 стор.);
4. „Ніна Строката-Караваєвська“ (8 стор.).

Дальші памфлети в серії „Політичні в'язні в СРСР“ — підготов-
люються.Крім цього „Смолооскип“ видрукував протестні листи-заяви, під
якими слід збирати підписи серед вчених, університетських професорів,
письменників, суспільних і політичних діячів.Закликаємо відділи УНКА і КУВ-у, жіночі, студентські, молодіжні
і професійні організації масово розповсюдити ці матеріали по школах,
університетах, серед чужинського світу та протестом січня, лютого
і березня 1973 р. збирати підписи під спеціальними заявами в обороні
українських діячів по всіх країнах світу.Всі петиції і заяви будуть доведені до відома якнайшвидшими
кріг чужинського світу, до міжнародних організацій, урядів держав та
Об'єднаних Націй.Всі матеріали (памфлети, заяви-протести, інформації) „Смо-
лооскип“ вислав зазначеним організаціям і особам, які пришлять за-
явлення, вивчаючи нижню частину цього заклику.

СМОЛОСКИП —

Організація Оборони Людських Прав в Україні

До „СМОЛОСКИПУ“

СМОЛОСКИП

P.O. Box 6066, Patterson St., Baltimore, Md. 21231, U.S.A.

Прошу вислати мені (нам) такі англійські памфлети: 1. „Засуди
в Україні — 1972“ (подати кількість) 2. „Валентин Мороз“ 3. „Юрій
Шухевич“ 4. „Ніна Строката“Просимо вислати також (подати кількість) протестних заяв
і петицій.

Адреса:

ЗМАГУНИ КОПАНОГО
М'ЯЧА!• Чудова нагода для змагунів копаного м'яча. Аляба-
ський Університет в Гантавіль потребує ДОБРИХ
ЗМАГУНІВ. Залишилися чотири стипендії. Чудова
нагода на безкоштовне навчання.• Одна з найкращих дружин ЗСА. Почалася програма
медичної школи. Золота нагода вступу на медицину.
Одиниці університету півдня, в якому викладається
українська мова. Пийте негайно!Dr. Ostap Strombecky, Prof. of Slavic Languages
and Literatures
University of Alabama in Huntsville
Huntsville, Alabama 35807

ГРОМАДСЬКИЙ КОМІТЕТ в НОНКЕРСІ

запрошує на відзначення

САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНОСТІ
УКРАЇНИ (1918 і 1919)В понеділок, дня 22-го січня посадник міста Нонкерсу
підняв ПРОКЛЯМАЦІЮ УКРАЇНСЬКОГО ДНЯ та під-
няв Українського прапора на щогли міського
регіула.

Початок о год. 10-й раню. Збірка учасників о год. 9:30

В неділю, дня 28-го січня 1973 року

— відбудеться —

СВЯТОЧНА АКАДЕМІЯ

Початок о год. 4-й по пол.

в УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ

301 Паласайд Ессено, Нонкерс, Н. Дж.

В ПРОГРАМІ ВЕРУТЬ УЧАСТЬ:

Доповідь — м. Остаса Війниши; виступ артиста львів-
ської опери м. Лева Реймаровича, виступи молоді Юнацтва
СУМА і Станіслав Плясу.Віriamo, що Українське Громадянство візьме численну
участь у відзначуванні агадних Річниць.КОМІТЕТ
ОБ'ЄДНАНИХ УКРАЇНСЬКО-АМЕРИКАНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
м. НЬО ПОРКУ
ВІДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ
— ВІДЗНАЧАС —в неділю, 21-го січня 1973 року, година 4:00 по пол.
в залі FASHION INSTITUTE, 225 West 24th St., N.Y.C.СВЯТО
САМОСТІЙНОСТІ І СОБОРНОСТІ

ПРОГРАМА:

Відкриття — адв. Р. Гуттенберг. Проклямація Українського Дня — губернатора
стейту Н. Рокфеллера і мейора міста Дж. Ліндсея — адв. М. Піннак. Святоцку
промову виголосить д-р Вол. Базарко.

У МИСТЕЦЬКИХ ЧАСТИНІ:

Хор „ЖАЛІВОРІВНИ“ Осереду СУМА в Нью-Йорку, під диригентурою Ів. Р.
Степанюка; Солистка Г. Андрюха — меццо-сопрано; Декляція — Вибір із по-
ет. О. Олеса — студентка І. Голубка (СМС).

Того ж дня в усіх українських церквах Нью-Йорку будуть відправлені

УРОЧИСТІ СЛУЖБИ БОЖІ

в НАМІРЕННІ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

в церкві св. Юра в Нью-Йорку, о год. 12-й в полудна.

До участі у святкових заходах запрошуємо українське Молодіцтво та Комітати
організації і все Українське Громадянство.

Квитки вступу в передпродажі: АРКА, ЕКО, СУРМА і „САМОСТІЙНОСТІ“.

